

El Ferrer (no) va al cinema?

Vivim temps paradoxals: que si cerveses sense alcohol; que si un president de govern convida a torejar les lleis; que si un club de futbol és més que un club; que si un crític de cinema no va al cinema... Divendres passat, 28 de setembre, s'estrenava 'Blancanieves' de Pablo Berger als Funatic. El mateix dia, Juan Ferrer, crític cinematogràfic del diari Segre publicava la seva recensió del film. Sorprès per la celeritat del col·lega en dir la seva el mateix dia de l'estrena (aquí a la Lleida culdesac, que no som Barcelona, ni Madrid, ni molt menys l'Alacant de la Ciutat de la Llum) vaig preguntar a la direcció de la Sala Funatic si li havien fet un passí privat dies abans al crític. La resposta va estar negativa. Per tant, ¿quan ha vist 'Blancanieves' el Ferrer? ¿Al Festival de Sant Sebastià? Si és així me n'alegro per ell. A) vol dir que Segre li paga dietes. B) que el Festival basc acredita al criticador que escriu a Lleida. C) que la Mostra de Cinema Llatinoamericà dóna carta blanca al seu director endèmic, tractant-lo a cos de rei amb viatges

pagats... Ves a saber. O tot plegat en petites dosis. Misteri. Com sigui, 'Blancanieves' ha deixat clar el cas d'un crític il·luminat, que potser té el do d'escriure parides cinematogràfiques sense ni haver vist la pel·lícula. Atès que mai coincidim a les sales lleidatanes, vaig preguntar a les taquilleres i taquillers, porters, empresaris i responsables dels mul-

'Vaja, que si hi havia el fantasma de l'òpera, existeix també el fantasma de la crítica'

ticinemes locals ¿quan acostuma Juan Ferrer a anar al cinema? En algun cas (JC Alpicat) ni tan sols el coneixen. Mai no l'han vist. En altres (Lauren) fa temps que li han perdut el rastre, ni el tenen acreditat. ¿Com s'ho fa el Ferrer per judicar? Vaja, que si hi havia el fantasma de l'òpera, existeix també el fantasma de la crítica.